

СИМЕОН СИМОВ

НОВА КОЛОНИЯ

chitanka.info

— Разбрах, че сте настоявали да ме видите, майоре.

— Тъй вярно, адмирале.

— И какво имате да ми кажете?

— Едва днес ми бе предоставена възможност да се запозная с пакета от инструкции, които смятате да изпратите на коренното население и останях, меко казано, неприятно изненадан от съдържанието му.

— Мога ли да знам какво толкова Ви учуди?

— Преди всичко корекциите, които сте нанесли в стандартния текст.

— По-конкретно, ако обичате.

— Ако се налага да посочвам определени фрагменти, това ще отнеме прекалено много време, тъй като списъкът е доста дълъг. Бих казал, че почти нищо не е оставено в автентичния му вид.

— Въпреки че не смятам, че изобщо Ви дължа обяснения относно решенията си, ще се огранича с това да Ви припомня директивата за промени при специфични условия.

— Мога ли да попитам в какво виждате спецификата на обстановката тук?

— Най-вече в това, че както изглежда, в миналото тази колония е била посещавана от други експедиции, изпратени от враждебни на нас сили. Дори допускам, че сме открили техен секретен концлагер за „групова терапия“ на индивиди с поведенчески отклонения.

— Да, известно ми е какво е официалното становище по въпроса, но въпреки всичко не съм убеден, че с това се изчерпват причините за такива драстични промени в текста.

— Вижте какво, майоре, налага се отново да Ви напомня, че въпреки всичко, тук имате статут на наблюдател.

— Или по-скоро надзирател?

— Можете да се наричате както си искате в метрополиса, но тук командвам аз.

— Ще отразя този наш разговор в доклада си.

— Не ме карайте да се смея. Знаете, че не се страхувам нито от Вас, нито от тези, които представлявате.

— Адмирале, дължен съм да ви предупредя, че поведението Ви няма да остане безнаказано.

— Мисля, че няма от какво да се притеснявам. Имате ли други въпроси?

— О, доста. Например давате ли си сметка за многото слабости в редактирания от Вас текст?

— Какво по-точно Ви безпокои?

— Това, че първоначалният вид на тази информация има образователна цел, а Вие сте я превърнали в куп лъжи.

— Твърде силни думи, майоре.

— Наистина ли така смятате? Как тогава ще наречете твърдението си, че сте Синтезатор?

— Това е просто по-достъпен начин за обяснение на пристигането ни и откриването на колонията.

— Не мислите ли, че дори тези Низши долу след време могат да си дадат сметка, че системата, от която те самите са част, не може да бъде нищо друго освен съставна част на самия Синтезатор, така че свойството индивидуалност, което им разкривате, противоречи на същността на Синтезатора, тъй като то може да бъде проявено само в контекста на дадена система?

— Все още смятам, че ги превъзхождаме във всяко едно отношение и ще можем още дълго да демонстрираме това.

— Но когато денят на изравняването все пак настъпи?

— Изравняване с тези едnodневки?! Дори само по този признак е невъзможно да бъдем сравнени, да не говорим за техническото ниво, с което те никога няма да разполагат. Освен това, достатъчно е да бъдат насочени към идеята за невъзможното постигане на „абсолютната“ истина за нашия произход.

— Досетих се за това Ваше намерение още при първия прочит на правилника, който смятате да въведете там. Честно казано, не съм възхитен от идеята.

— И с Правилата ли не сте съгласен? Това вече изобщо не го разбирам. Какво погрешно намерихте в тях?

— Това, че не сте си дали труд да направите нещо повече от елементарен сбор на социално-оздравителните тенденции в поведението на аборигените, който би могъл да бъде постигнат от тях и по естествен път.

— Но за колко време? И колко ефикасни биха били законите, ако не бъде задействан страхов механизъм?

— Обърнете внимание, че всичко това не влиза в преките ни задължения, адмирале.

— Престанете да се бъркате в работата ми! Не си мислете, че сте недосегаем!

— По-спокойно, моля Ви. Вие сте този, който определя какво да се мисли тук. Аз просто стриктно изпълнявам задълженията си, за разлика от Вас.

— Не ми лазете по нервите, Майоре!

— След малко ще Ви оставя на спокойствие. Преди това само искам да Ви попитам как ще обясните факта, че пред местните жители сте се обявили за едноличен законен собственик на колонията?

— За Ваше сведение, убеден съм, че това е най-добрият начин да бъдат предпазени от негативното въздействие на вражеските елементи, за които споменах, при евентуално тяхно завръщане.

— Не мога да се въздържа от констатацията, че тук по-скоро става въпрос за развиваните в последно време от Вас мании за преследване и величие...

— Майоре! До този момент се надявах, че все някак ще успея да Ви спечеля да свидетелствате в моя полза при евентуално разследване. В замяна щяхме да си поделим цял един свят. Едва сега осъзнавам грешката си, но ще направя всичко възможно да я поправя. Имам новина за Вас. Ние няма да се върнем.

— Какво?!...

— Чу ме добре. Ще се постарая да бъдем обявени за безследно изчезнали. А неподчинилите се на заповедите ми ще бъдат изхвърлени долу. Сбогом, майор Луцифер! Охрана!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.